

No és qüestió de metodologia sinó d'enfocament

written by Elísabet Gómez | 15 de June de 2023

Contínuament s'inverteixen molts recursos en xarrades i formacions per al professorat consistents en presentar múltiples i diverses metodologies per a posar en marxa a les aules. Alhora, es produeixen discussions i desencontres entre els i les professionals de l'educació en defensar o atacar aquelles que més agraden o disgusten, sense tindre en compte si sabem que contribueixen, o no, a millorar els aprenentatges dels xiquets i xiquetes.

Així, en la meua trajectòria com a mestra, tot i que he participat en alguns d'estos espais formatius i converses, des que vaig descobrir que també a l'educació existeix l'aval científic, el meu esforç se centra en implementar, amb cada vegada més rigor, les evidències científiques d'impacte social que influeixen més directament en el nostre alumnat, com les altes expectatives per a tots, espais segurs de violència zero o el treball a la zona de desenvolupament proper.

La investigació remarca que la clau de l'èxit de les actuacions educatives que tenen en compte les evidències és que organitzen l'aprenentatge promovent un enfocament dialògic i interaccions de qualitat entre l'alumnat, el

professorat i el voluntariat. D'esta manera s'aconsegueixen millores en el rendiment acadèmic i la cohesió social, dos dels objectius que ara mateix es plantegen a l'agenda 2030.

Alguns beneficis de l'enfocament dialògic són:

- El desenvolupament d'habilitats lingüístiques i comunicatives (van der Veen et al., 2017; Teo, 2019)
- El foment del pensament crític i el raonament (Mercer et al., 1999; Teo, 2019)
- L'aprenentatge de les ciències i les matemàtiques (Soong i Mercer, 2011; Díez-Palomar i Olivé, 2015; Alexander, 2018)
- L'impuls de la inclusió social i de valors democràtics com la solidaritat i l'amistat (Valero et al., 2017; Villardón-Gallego et al., 2018; Ríos-González et al., 2019)
- L'empoderament dels estudiants perquè es convertisquen en agents de canvi social (García-Carrión i Díez-Palomar, 2015), entre d'altres.

Per exemple, els grups interactius són una organització de l'aula basada en un enfocament dialògic, on l'alumnat i les persones que hi participen interactuen tenint en compte uns principis que garanteixen el diàleg igualitari, la solidaritat i l'aprenentatge, entre d'altres. **Els tipus d'activitats que en estos grups es realitzen poden ser múltiples i diversos, usant diferents metodologies, llibres de text, fragments literaris, fitxes, material manipulatiu, tablets, ordinador... El que és realment important és que s'utilitzen per a impulsar actes comunicatius dialògics que els permeten assolir coneixement col·lectiu.**

No es tracta, doncs, de quina metodologia és la millor o la pitjor per al procés d'ensenyament-aprenentatge, sinó de quin enfocament permet assolir els millors resultats de l'alumnat en tots els aprenentatges, tant instrumentals com

de convivència, per a tots els xics i les xiques, independentment del nivell socioeconòmic, cultura, religió o lloc del món on viuen. Segons això, i mentre no hi haja un altre enfocament científic que el supere, cada vegada més persones ho tenim clar: **allò important no és la metodologia sinó aplicar l'aprenentatge dialògic usant diversos mètodes que ajuden a potenciar-lo.**